

[Justitsministeren.]

sionens betænkning kan foreligge, samtidig med at dette forslag til arvelov gennemføres, vil jeg svare, at det håber jeg da ikke. Jeg håber, at vi kan gennemføre disse ændringer af arvelov og skiftelov i næste folketingsår, og jeg regner ganske bestemt med, at der vil gå adskillige år, før ægteskabskommissionens betænkning kan foreligge — bl. a. af den grund, at det her drejer sig om et fællesnordisk samarbejde.

Det forekommer mig i øvrigt, at det ærede medlem vil gøre den legale arveret lidt for snæver, når han kun vil tage livsarvinger og ægtefælle med. Det ærede medlems kommentarer til § 7, stk. 3, i lovforslaget forstod jeg ikke rigtig, men det vil der blive lejlighed til at diskutere i udvalget.

Jeg synes, det ærede medlem hr. Rimstad hidsede sig unødigt op i forbindelse med dette arvelovsforslag. Tanken med at fremsætte lovforslaget i denne samling og få det til første behandling i dette folketingsår har alene været at give anledning til en offentlig debat, som måske kunne og forhåbentlig kan tilføre det nedsatte udvalg værdifulde impulser i forbindelse med behandlingen af de meget vigtige anliggender, som det her drejer sig om.

Jeg erkender uden videre, at 9 dage er en kort tid til at sætte sig ind i det hele, hvis man da skal sætte sig ind i det hele: 2 betænkninger og 2 lovforslag med alt, hvad dermed følger. Det erkender jeg fuldt ud, men jeg forlanger på ingen måde, at det ærede medlem ved denne første behandling skal have taget stilling til alle de mange problemer, der rejser sig i forbindelse med denne lovgivning. Derfor synes jeg, det ærede medlem tog alt for voldsomt på vej.

Det ærede medlem kritiserede sammensætningen af udvalget af 1954, og derom vil jeg gerne sige, at der er ingen tvivl om, at netop de folk, der blev medlemmer af dette udvalg, gennem deres mangeårige virke i justitsministeriet med administration af denne lovgivning har fået en uhyre værdifuld erfaring, som de har nedfældet i dette

udvalgsarbejde. De har under udvalgsarbejdet på de områder, hvor det var rimeligt, tilkaldt bistand udefra, og vi har, da resultatet af dette arbejde forelå, sendt forslaget med betænkninger til erklæring, således som jeg har nævnt det. Bagefter har vi så bearbejdet det materiale, der er fremkommet, og nedfældet det i det forslag, det ærede medlem kender.

Det ærede medlem rejste det spørgsmål, om ikke også medlemmer af det høje ting burde have siddet i det forberedende udvalg. På det punkt er jeg principielt helt uenig med det ærede medlem. Jeg mener, at folketinget skal stå frit over for kommissionsbetænkninger. Hvis medlemmer af tinget er indvalgt i kommissioner eller udvalg, vil de mere eller mindre føle sig bundet af deres partiers stilling. Derfor tror jeg, det vil være helt forkert at vælge den fremgangsmåde på forhånd at have medlemmer, der skal lade sig binde af hensyn, som måske ud fra en saglig betragtning må siges at være uvedkommende. Det rigtige må være, at folketinget, når det stilles over for en kommissionsbetænkning, står aldeles frit. Det er et princip, jeg synes man i alle tilfælde bør søge at håndhæve; derfor synes jeg, jeg må afvise det ærede medlems principielle lovgivningsbetragtninger.

Det ærede medlem var så venlig at sige til mig, at jeg blev nervøs, hver gang grundloven blev nævnt. Det gør jeg bestemt ikke, men jeg har det indtryk, at man fra nogle sider her i salen alt for ofte nævner grundloven; man skal nu engang ikke råbe alt for ofte på ulven — det kan jo være, den dukker op. Jeg synes ikke, man skal rode grundloven ind i dette; det synes jeg ikke der er tilstrækkelig basis for.

Jeg takker i øvrigt for den modtagelse, forslaget har fået, og imødeser med interesse et udvalgsarbejde.

Rimstad: Den højtærede justitsminister mente, at jeg hidsede mig unødigt op. Jeg